

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, fél évre 5 korona, negyed évre 2 korona 50 fillér. Egyedül szám ára 10 fillér.
Községek, tanítók, iparosok és egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 8 koronáért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadóhivatal K.-Vásárhely az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

A kereszténység Magyarországon.

Nagy Boldog-Asszony napján Esztergomban. Szent István király napján pedig Budapesten nagy egyházi szertartások és előreláthatólag óriási részvét mellett fogják megülni a magyarországi kereszténység 900 éves fennállásának jubileumát. Az évszám nem bizonyos. A kereszténység valószínűleg sokkal előbb terjedt el a honfoglaló magyarok között. Hisz Géza fejedelem már 980 táján egész családjával és a magyarok előkelőivel együtt felveszi a keresztiséget. Annyi azonban bizonyos, hogy az 1000-ik év augusztus 15-én, midőn Szent-Istvánt Esztergomban megkoronázták a Szilveszter pápa által küldött koronával, pecsételtette meg a magyar dinasztia, az Árpád ház birodalmának keresztény jellege. Ez az időpont tehát biztos kiindulási pontja lehet a kilencszáz éves jubileumnak. Némelyek ugyan azt állítják, hogy Szent-István koronázása 1001-ben történt volna. De ez sem sokat változtat a dolgon. Egy-két évi különbség ilyen nagy időszámításnál figyelembe nem jöhet. Hisz a millenium megülésének idejét is hivatalos uton kellett kitűzni, mert ha a historikusokra bíztuk volna a dolgot, hát még mindig a millenium előtt volnánk.

Az egyházi főhatóság, Vaszary Kolos hercegprímás Szent István koronázó városába, Esztergomba hívja össze ünnepségre a püspöki kart. Ugy látszik, az

ügynek inkább egyházi ünnepi jellege lesz. Sokan akrták, hogy országos ünnep legyen. De az a nézet győzött, hogy a 900 éves jubileum alkalmával nem szükséges olyan nagy ünnepet rendezni. Hanem ezzel várjunk még száz évig, a mikor majd unokáinknak unokái országos, fényes ünnepély keretében ültetik meg a kereszténységnek, a honfoglaló magyarok között történt elterjedésének ezer éves jubileumát. Ezt a keresztény milléniumot üljük meg aztán, miként megültük Magyarországon ezer éves fennállásának évfordulóját és ehhez a honfoglalás ezer éves emlékeztetéhez mért vagy még nagyobb fényvel, pompával és kegyelettel üljük meg majd a kereszténység ezer éves ünnepét. Különben a kereszténység felvételének ezer éves jubileumát szokták megülni mindenfelé. Így történt ez legutóbb 14—15 évvel ezelőtt Oroszországban, a híres kievei ünnepen, melyhez a mi Strossmayer diakóvári püspökünk is családhozott híres táviratával, a mely miatt legfelsőbb megróvást is kapott. Ezt a táviratot mindenki pánszláv tüntetésnek vette.

Elégedjünk meg tehát most annak az ünnepnek kereteivel, a melyeket a hercegprímás megállapított. Ez a program szép, felséges. De nem zajos. Erre nincs is szükség. Az ünnepélyen részt vesznek a hatóságok is mivel koholmányoknak jelentették ki azt a belügyminiszteri leiratot, a melyben állítólag megtiltották volna azt, hogy a világi hatóságok fejei is részt vegyenek ezen az ünnepen. Ez valóban

tüntetés lett volna a kereszténység ellen az ugynevezett felekezetenküli állam részéről. Erre pedig nincs ok és nem is volna okos dolog a tüntetés. Örülünk, hogy a hivatkozott állítólagos belügyminiszteri köriratot apokrifnek jelentették ki.

Eddig az volt szokásban, hogy ha a hercegprímás vagy a püspökök székhelyeiken valamely ünnepélyes alkalommal pontifikálnak, erre a templomi szertartásra, valamint az ünnepség után a püspöki rezidenciákban tartani szokott diszebedekre meghívják a helyi hatóságok, az állami és törvényhatósági hivatalok főnökeit, tisztviselőit, a helyben állomásozó katonaság parancsnokait stb., a kik kellő diszben rendszerint meg is jelennek, miként ez szakadatlanul olvasható a hírlapokban közölt jelentésekből a fővárosban, valamint a vidéken lefolyt ünnepélyekre vonatkozólag. Többször még a pohárköszöntők szövegét is közlik.

Valóban indokolatlan tévedés, sőt vastag hiba lett volna a belügyminisztertől, ha épen most tiltaná be ezt a régi szokást, a melyen egyetlen felekezet sem ütközött meg eddig. Mert a református vallásu hivatalnokok, sőt több helyen még a rabbi is részt szokott venni a meggyés püspökök által rendezett alkalmi ünnepségeken, anélkül, hogy ott az illetőknek valaha is vallási érzelmeiken kellett volna erőszakot elkövetniök. Hisz a mise csak a hívőknek szól. A más vallásnak a szertartás egyszerű látványosság,

T Á R G Z A.

A primadonna papagálya.

Esős októberi nap volt. A primadonna unottan hevert a medvebőrös kanapén. Rendszerint szép szalonja néptelen volt: az egyetlen vendég Ősz Béla, nem ment vendégszámba.

Kettőjükön kívül még csak egy élőlény volt a szalonban: Kokó a papagály. Már évekkal ezelőtt kapta ajándékba a diva. A hunczutmadár már akkor kitűnően tudott beszélni. Meg volt azonkívül az a ritka tulajdonsága, hogy hallomás után a leghívebb hangsúlyozással megtanult egyes szavakat, főleg ha többször hallotta őket. Bele is beszélt minden diskurzusba.

A szőnyeges szalon sok epedésnek volt tanuja, Sokan vallottak itt szerelmet a divának s a sok sablonos vallomás miatt oly egyforma volt, mint a rájuk adott válasz; a diva gunyos esengő kacagása és a szavak: Menjén maga bolond! Kokó megjegyezte magának a vallomások tonusát, mert sokszor hallotta a választ s gyakorta előbb kacagta el magát és kiáltotta bele, mint uráé.

A mai esős délután esondje valami esodás módon unalmas, szinte sivár volt; az ősz szürke szárnya mindenre ráborult, mindent félős homályba

burkolt. Szürke volt minden, az ég, a föld, a levegő, a köd, az eső és szürke az a szikár magas fiatalember Ősz Béla, a ki az ablaknál állt és bámulta az esőcseppek hullását. Ki ösmerte Ősz Bélát, az ő bensőjét? Senki. Még a primadonna sem, a kivel legtöbbet volt együtt. S ezért mondta mindenki rá: esondos, jó fiu, nem sok vizet zavar. Csöndesnek esondos volt mindig ez az öreg fiatalember. De szemében ott égett valami misztikus talányos csillogás, valami bujkáló lidércfény, a mely fel-fel villant olykor sugarai elementáris erővel, foszforos ragyogással tüzték oda egy pontra. Azután ismét kialudtak s szeme látszólag kifejezéstelenül, de mindig bánatosan pillantott előre.

Az öreg fiatalember soha, se járt sehova, de ott volt a divánál minden nap, minden estélyen, minden előadáson, ha játszott, olykor öltözőjében: de mindig egyforma volt csöndes, változatlan, de udvarias, előzőkeny. A diva meg volt róla gy zódve, hogy törhetlen hűségű barátja, Többre nem volt kíváncsi. Mi azonban nagyon unatkozott s ehhez nem volt hozzászokva. Körülnézett, mivel töltse az időt s szeme megakadt az ablaknál melázó Ősz Bélán. Egy pillanat s a szép asszony már kieszelte, hogy mivel üzze el egy délután unalmát. Odaszólt a csöndes fiúhoz:

— Hallja, Ősz, beszéljen nekem valamiről!

— Miről? Csak parancsolnia kell, s én engedelmeskedem.

— Engedelmeskedik? Becsületszávára fogadja, hogy valót beszél, amire én kíváncsi vagyok.

— Ha éppen kívánja, becsületemre fogadom, hiszen tudja, hogy én szolgálatkész hive vagyok.

— Na majd meglátom, hát mondja meg nekem, mi köti hozzáam már évek óta, de őszintén, igazán mondja meg: barátság vagy szerelem?

— Ősz Béla olyan lett, mint a fal.

Majd tompa hangon kérdezte:

— Meggondolta, hogy mit kér asszonyom? Maga olyan okos, hát mondja meg, meggondolta-e és kívánja-e?

— Persze meggondolta, s hát maga becsületszávat adta.

— Egy pillanatig némán néztek egymásra. Ősz Béla szemében felvillant a láng, de csak egy pillanatra. A csöndes fiu azután felsóhajtva szólt:

— Legyen! Tudja meg hát asszonyom, hogy a szerelem csatol önhöz, a szerelem, amely az én legdrágább kincsöm, egész énem; öltetm, boldogságom, szenvedésem, üdvösségem — mindenem. Igen a szerelem, amelyet ép ezért féltve őriztem mindig, mert szentnek tartottam, s nem pedig arra valónak, hogy a reménytelensége miatt kikacagják. Mit tudja ön asszonyom, hogy mennyire fáj egy könny, mely neveltséges? Ezért őriztem meg mindig a titkomat. De ön most elkérte tőlem játéku, egy délutáni unalmának az elűzésére? Hát igazság ez?

— Ősz Béla elhallgatott. Szemében kiesapott a

a melyen vagy gyönyörködnek vagy unatkoznak. A püsköki ebédeket pedig vallás- és nemzetiségi különbség nélkül vagy dícsérik vagy ócsárolják az illető püspök gavallérosságához, bőkezűségéhez, izléséhez képest.

Sőt vidéki városokban a püsköki ebédek a társadalmi életnek és szokásoknak mintegy kimagasló pontjai, eseményei, melyben szívesen vesznek részt a meghívottak, sőt fájlnának, ha ok nélkül mellőzhetnének. És csakugyan, a püspökök ebben a tekintetben igen liberálisak. Itt nincsenek felekezeti szempontok. A fehér asztalnál a kegyelmes püspök ur szívesen nyájaskodik a más vallású pástörökkel, a kik különben hivatalból ellenfelei. Itt a legszívesebb az érintkezés. A szíves vendéglátás miatt semmiféle felekezet lekipásztora sem panaszkodhatik.

Valóban indokolatlan, komoly sértés lett volna most 1900. évi augusztus 15-én és 20-án, ha a világi hatóságok a püsköki meghívókat felsőbb utasításra visszküldték volna. Mi ilyen rendelet létezését már kezdettől fogva abszurdumnak tartottuk annyival is inkább, mivel tudunkkal a kormány több tagja bejelentette személyes részvételét az esztergomi ünnepélyen, melyen a szertartást az esztergomi és kalocsai érsekek, mindketten Asztrik utódai végzik. Ezzel is méltó, országos jellege lesz ugyan az ünnepélynek, de azt a primás mégis tisztán katolikus egyházi ünnepélynek kívánja tekintetni.

Majd a kereszténység ezer éves ünnepéből legyen országos, világi jellegű ünnepség. Ez a második, a keresztény millenium csakugyan méltó is lesz az állami ünnepelésre.

Mert az bizonyos, hogy Árpád szerezte a hazát, de az is bizonyos, hogy a kereszténységnek köszönhető az ország ezer éves fennmaradása. Mivel a kereszténység felvétele akkor nemcsak a vallás, hanem egyszersmind az európai civilizáció felvételét jelentette. A keresztviz volt akkor az európai civilizáció

szimbóluma. A megkeresztelt ember nemcsak az egyháznak, hanem egyszersmind Európának is tagja lett. A nem keresztény ember barbárnak tekintett, mivel az akkor még egyemes kereszténység volt civilizáció egyedüli hordozója.

Akkor keresztény felekezetek sem voltak. Az egyetemes keresztény vallás állott feny, mely csak később szakadozott szét felekezetekre, a hatalmi törekvések és theologiai viták miatt. Körülbelül Szent István után 80 évre következett be a keleti nagy egyházi szakadás és több mint 500 év múlva a reformáció. A szent István kereszténységének megülésében tehát részt vehet minden felekezet különbség nélkül.

Annál kárhözatosabb lenne, ha ilyen egyetemes jellegű, országos ünnepségből valamely felekezet vagy politikai párt tökélt kovácsolna, felekezeti kérdést csinálna. Erre törekedett a néppárt, a melynek taktikáján azonban kifogott a hercegprimás. Ezért most mérgeződnek is a néppárti politikai aknavető, a kik most már apokrif miniszteri rendeletekkel dolgoznak, mert ezeknek a politikusoknak elvük, hogy „debent esse scandala“.

Igenis az esztergomi ünnepély szigorúan egyházi lesz, de nem lesz felekezeti. Az esztergomi érseknek van legtöbb történeti joga arra, hogy az ő székhelyén és általa rendeztessék a kereszténység ünnepe. A néppárt Székesfehérváron, Steiner püspök által akarta rendeztetni a 900 éves jubileumot. Ebből valóban felekezeti párti ünnep lett volna. Pedig épen ez a 900 éves évforduló inthet bennünket leginkább arra, hogy úgy az egyház, mint a nemzet történetének tanúsága szerint romlásukra vezetett, valahányszor felekezeti politikát csináltak. Valahányszor a hitet politikai korteszélokra, hatalmi törekvésekre használták fel.

R.

Kavarodások.

(M—d) Világszerte bele kavarodtak az események a különben oly esőndesnek ígérkező s majdnem megszokott kánikulai szélesőndbe.

lidérfény és a kárho-at tűzének omasztó hovól szegződött oda a szép asszonyra, aki mosolyogva kórdé:

Nos aztán?

— Nos aztán? ! Mindig azt gondoltam asszonyom, hogy ennek a vergődésnek két vége lehet. Az egyik, hogy bele fogok halni, s akkor az utolsó pillanatban odahívatom önt majd a halottas ágyamhoz, megvallani önnek, hogy szerettem egy fiatal életet keresztül hiven, igazán, boldogtalanul. S ön majd letörli a halálos verítéket homlokamról, megcsókol és én egy élet szenvedésért megjutalmazva, boldogan halok meg.

— S a másik vég? kórdé a diva kivávesian.

— A másik vég egy kaland, asszonyom, amely talán az életembe kerül, de megéri ezt a gyötrelmes életet. Jól értsen meg asszonyom egy kaland. Ön elvette tőlem a szívemet játékszerül, összetörte, ime mosolyogva eltörte. Nos ezzel nincs vége. Én nem adom ingyen, nagy ára van. Fizessen, asszonyom!

Ősz Béla közelebb lépett a szép asszonyhoz, ki megdöbbenve emelkedett fel a pamlagra, de aztán nyugodtan kórdé:

— Mit akar?

Önök az enyémnek kell lennie, asszonyom tüstént azonnal, érti? ! Ha belehalok is, így lesz. Ismét közelebb lépett, mire a szép asszony a

szalonból bemenekült budoárjába, s a suhogó függönyök között a csengőt keresve szólt:

— Takaradjék!

— Takarodjam! ? Ne higgye, hogy ki fog dobogni, mint egy közönséges toladót, ne is esőndessen, mert amint egy harmadik személy belép ide én itt az ön szeme előtt lövöm agyon magamat.

Kivette fénylő buldog-revolverét s felhuzva a kaskast, homlokának szőgezte. A diva rémülten, megsemmisülten roskadt a kerevetre. A fiu letéve pisztolyát, térden esuzzott oda hozzá s fejét ölébe hajtotta. A mámor egy eltévesztett perecében azt hitte, végre boldog s felpillantott, keresve asszonyában egy jelét annak, amit ő érzett e pillanatban. A szép arczon pedig most közöny, a kellelenség, sőt az undor kifejezése ült.

Ősz Béla felugrott ennek láttára. Egy pillanatra merően nézte az asszonyt, azután a keserűségtől megtörve, mintegy kővezéreltől elvert kutya indult kifelé.

Miközben a szalonon kullogott keresztül, Kokó gunyosan elkaczagta magát s utána kiállt:

— Menjen maga bolond.

Nemeskéri Kiss József.

Umbertó király aljas módon véghez vitt meggyilkolása, Sándor szerb király váratlan és sejtetlen házassága a politikai viszonylatokban sokkal nagyobb árnyékokat vetettek előre, semmint azt a könnyen gondolkozó csak a szenzációk után mohón leselkedő furdó politikai gondola.

Umbertó halála nagy aggodalmat keltett a hármasszövetség híveinél, ámbátor nincsen semmi okunk kételkedni, különösen a részvétlávratok meleg hangjából következően azon, hogy a világ-béke legvalószínűbb támasza: a hármasszövetség az új olasz királyban is megkapja a régi hagyományok ujon fölkezt apostolát.

Annál zavarosabb, minden diplomatikus nyilatkozat daczára a külpolitikai helyzetnek a gyors változása, a melyet a szerb király házassága teremtet. Igaz ugyan, hogy Szerbiában lassanként beletörődnek Sándor király házasságába. Mialán ex-király, ki az első hír vételére haraggal sietett el a karlsbadi fürdőből, hogy Belgrádban rendet csináljon, Bécsben megállapodott, s ott olyan értesítés várta, mely tudtára adta, hogy legjobb lesz, ha nem is megy Belgrádba. Fia, a király rögtön elfogadta lemondását a hadsereg főfelügyelőségéről. Mialán híveit elbocsátotta környezetéből, új kormányt is alakított, s általában erélyesen és határozottan viselte magát arra nézve, hogy Masinné asszonyt feleségül veszi. Időközben megérkezett a czár üdvözlése is az eljegyzéshez, de ez a politikai helyzetben fenyegető változást nem oszlatta el, sőt öregbítette. Az új kormány minden tagja Sándor királynak belső embere. A főudvari méltóságokat és a hadsereg főtisztoségeit is bizalmasaival töltötte be. A politikai vétségektől elítélteknek részint kegyelmet adott, részint leszállította a büntetését annak a három elítéltnak is, kinek legtöbb része volt a Milán ellen elkövetett merényletben. Nagy feltűnést kelt Gruics Száva tábornok esete. Gruics egy év előtt pétervári követ volt s a múlt év július hónapban a Milán ellen elkövetett merénylet tervezetében részesnek hitték. Gruics Szávát a merénylet után táviratilag Belgrádba rendelték, hogy felelősségre vonják. Gruics azonban nem jelent meg, hanem külföldre ment Milán megfosztotta tábornoki rangjától s nyu díját is megvonta tőle. Gruics, azóta Abbáziában tartózkodott családjával. Most Sándor király visszahelyezte régi tábornoki rangjába s föltétlen bizalma jeleül újra Pétervárra nevezete ki követnek.

Ez is mutatja a meghasonlást a király és a ya közt. A katonatisztek, kik Milán királyt szerették, esőndesen viselik magukat, de sok beadta lemondását, főleg azért, mert hadügyminiszter egy alezredes lett. Az udvarnál most azok számítanak, kik a király házasságát helyeslik.

Ezek még mind belső dolgai a kis szomszéd királyságnak, de nagyobb aggodalmat kelt az, hogy az orosz protektorátus karjai közé vetette magát az ifjú király. Mig Milán a mi barátunk volt, addig Sándor az oroszokhoz szít, s az magában hordhatja a legnagyobb bonyodalmak magvát a külpolitikai viszonyokban.

De ha a Khinai eseményeket is nézzük, ott sem találunk a világképe szempontjából sok vigasztalót, mert kötségtelen, s az eseményekből levonható tanulság, hogy az európai nemzetek terjeszkedése a többi világrészekben két irányban gyakorolt nagy hatást a politikai helyzetre. Egyfelől fokozta a polgárosult nemzeteknek egymás ellen való féltékenységet. Mindegyik attól tartott, hogy a többiek elfoglalnak előle minden értékes területet, azért rohamosan igyekezett foglalni. Ez a mohóság új területek elfoglalásában korunk egyik legjellemzőbb vonása. Anglia és Franciaország Afrika területének nagy részét elfoglalták, úgy, hogy a világrészben tulajdonképp már csak két független állam van, Abisszinia és Marokkó. Fasodánál majdnem összeütközésre került a dolog Anglia és Franciaország közt, de végre megegyeztek. Franciaország kapta Nyugat-Afrika legnagyobb részét. Anglia bírja — német és portugál gyarmatok kivételével majdnem egész keleti részét a világrésznek. Közép-Afrikában pedig a kis Belgium bír királyi révén, ki a Kongo államnak uralkodója, egy akkora birodalmat, mely a saját területét harminczszorosan felülmúlja. Az európaiaknak e rohamos előnyomulása, mely köztük a féltékenységet állandóan éhen tartja, még más hatást is idézett elő. Nagy mértékben felkeltette ama világrészek népeinek gyűlöletét az európaiak ellen. Jellegzetes jelenség, hogy az európai nemzetek hatalmi

eszközeinek óriási növekedése ellenére is a tengeren túli népek ma már nem viseltetnek azzal a tisztelettel irántuk, mint egy emberöltővel ezelőtt s nem is félnek annyira tőlük. Így a mohamedán világ egész óriási területén, mely Kelet-Indiától egész Afrika nyugati partjáig terjed s behatol Közép-Afrika csak ujabbban felfedezett területeire, szünet nélkül forrong az európaiak ellen való gyűlölet s csak az alkalmat várja, hogy kitörhessen. De nemcsak a mohamedán-ság, hanem a keresztények által lakott Európa külső területek lakossága is bebizonyította, hogy nem akarja magát az idegen járom alá hajtani. A kubaik s a filippinók évüzedes harezai a spanyolok ellen is azt bizonyítják. Az amerikaiak kiragadták az országokat a spanyolok kezéből, de filippinokkal máig is folyik a harez. A kínai mozgalom is csak egy újabb láncszem a tengerentúli népek amaz általános törekvésében, hogy az Európa által való leigáztatást magoktól távol tartsák.

Diplomáciaiánkuk tehát ezer oka van körültekintő figyelemre, de mi megvagyunk győződve, hogy kormányaink ébersége el fogja távoztatni tőlünk a veszélyeket, mik esetleges háborúval sokáig benem gyógyítható sebeket ütneek a nemzet és ország élő testén.

Krónika.

A szerb király esküvője.

Fejedelmi fény és pompa között ment végbe f. hó 6-án Belgrádban Sándor királynak Draga Masin asszonnyal való egybekelése.

A templom a hol az esküvőt tartották gyönyörűen fel volt díszítve. A királyi pár az összes szerb püspökök, diákonusok és prepostok kíséretében lépett a templomba.

Mikor a királyi pár a templomba belépett a kórus egyházi dalokat énekelt. Ezután a metropolita a jegyesek elé állott és a gyűrűket felhuzta ujjakra.

Az esketési ceremónia után a metropolita a koronát a király fejére, egy másikat pedig a királynőjére helyezte.

Később a koronákat levették a királyi pár fejéről. E percztől kezdve Draga Masinából Dragina szerb királyné lett.

Az új pártak aranykehelyben bort adtak, mire Sándor király karon fogva feleségét a trónhoz vezette.

A néphimnusz hangjai mellett hagyta el a királyi pár a templomot. Ujongó néptömeg sorain keresztül jutottak el a konokig.

A király a maga boldogsága napján örömet szerzett a szerb nép kiválóságainak is. A kitüntetések egész soráról számol be a vasárnap belgradi hivatalos lap.

Olaszország gyásza.

Umberto királyt esütörtökön helyezték örök pihenőre. A gyászoló Itália mellett ott volt Rómában a esütörtöki szomorú szertartáson az idegen fejedelmi személyiségek díszes sora is, hogy jelenlétével tanúsítsa a gyászban való együttérzést.

A király holttestét szerdán szállították Rómába, ezt megelőzőleg a királyi család tagjai elhagyták Monzát és a fővárosba mentek. A szomorú emlékü kastély üresen maradt, esztendő hosszú sorába fog kerülni, mire gyászba öltözött termeit a királyi család tagjai újra folkeresik.

Impozáns a gyász és részvét, mely egy Olaszországban a király temetésekor nyilvánult.

Az olasz városok már milliókat szavaztak meg Umberto király emlékének megörökítésére, halálának első évfordulóján valószínűleg már lesz olasz város, melynek főterén hatalmas emlékmű fogja hirdetni az olaszok szerencsétlen királyának emlékét.

Brescit a gyilkost életfogytiglani fegyházra ítélik. Büntetése első 10 esztendőjét 2 méter hosszú és 1 méter széles magán zárában fogja tölteni. A zárka ajtaját sohasem nyitják ki, hanem egy kis lyukon figyelik meg, s ott kapja ételét, mely az első 10 év alatt kenyérből és vízből áll. Ha valamit elkövetne a rab, akkor kényszer zubbonyba teszik, mely zubbony úgy van szerkesztve, hogy kezeit nem mozgathassa és éjjel oda esatolják az ágyhoz, mely még azt is lehetetlené teszi, hogy egyik oldaláról a másik oldalára fordulhasson.

Viktor Emánuel az új király egyetlen fia az elhunyt Umberto-nak. Jelenleg 31 éves. Személyi tulajdonságait illetőleg azt mondják, hogy élénk szellemű, gyors felfogású, komoly természetű férfi.

Tanulmányai végeztével sokat utazott. Járt Gö-

rögországban, Kis-Ázsiában, a Szentföldön; Európának csaknem az összes államait átjárta.

Katonai pályáját mint közlegény kezdte meg, legutóbb Nápolyban mint ténparancsnok működött. 1895-ben lépett frigyre Helena montenegrói hercegnővel... Diploma ák és újságírók váltig találgtják minő új utra tereli a fiatal uralkodó Olaszországnak egy kissé megrozzant hajóját.

Kínai események.

A Pekióg felé való előrenyomulás nehézségeinek személyi része úgy látszik megoldást nyert már. Ugyanis Woldersee gróf porosz tábornokot a kínai harezterén működő szövetséges hadsereg főparancsnokává nevezték ki.

Gróf Woldersee kineveztetését mindenhol a legnagyobb örömmel fogadták. A császár már ki is fejezte örömet a szerencsés választás felett.

A szövetséges csapatok Pein-Csang mellett augusztus 5-én véres harez után megverték a kínaiakat. A kínaiak 2 órai kétségbeesett harez után jó rendben visszavonultak, átmentek a folyam hidján, melyet maguk után felrobbantottak, hogy üldözésüket megakadályozzák. A japánok és oroszok sok embert veszítettek.

A követségek helyzetéről ismét rémhírek érkeztek. A pekingi belga követ tudatja, hogy Ausztria-Magyarország Németalföld és Olaszország követsegeinek épületei elhamvasztattak, a francia követség épülete pedig romokban hever.

Egyszersmind abbeli reményének ad kifejezést, hogy a szövetséges hadak csakhamar kiszabadítsák őket kritikus helyzetükből. Székely Huszár.

CSARNOK.

Jámbor Estány Egyházi levele a szerkesztőhöz.

— 170 —

Téns Szerkesztő Ur!

Nem es igen régen asztot olvastam az újság-lapokban, hogy miszerént az legeslegfelsőbb törvény-szék, az téns Curija itéletben kimonta, hogy minden ember köteles a mit az koesmában megoszik és megiszik, meg es fizetni s ha pedéglen eszt nem eslekszi, az koesmárosnak jussában vagyon az kalapját, kaputtyát vagy ha úgy tetszik nekie, az egész egyet-mását elvenni. Epeg-a! Met ojjan könnyen menyen az ember kaputtyát leszedni! Könnyű az mélesás öreg bíró urak ökemiknek ijjen itéletet hozni, met hát nekik több az pénzük, mint gyomriknak az kívánsága, de bajos az szegény embernek. Minek utana pedéglen az böcs természet ojatén képpen rendezte be az ember besső masineriáját, hogy az gyomornak akkor es meg vagyon az maga appetitusa, mikor az zsebben egy árva fillér sinesen, bizony erőst könnyen megoszik, hogy valaki hozomra eszik és iszik, de azért az kaputtyát oda nem adgya. Példának okáért én bémények egy koresomába, megoszem egy porozijó tokánt s megiszom rája egy féllitrát. A koresomáros kéri a fizecseséget, én pedig nem tudok fizetni. A koresomáros ekkor felmutattya az téns Curia parancslatját, melynél fogvást ő neki jussa vagyon az én kalapomra és kaputomra s ennek alapján el es akarja venni. Én persze egy kicsit szájba vágom, mire ő az kernyelt híjja segicseségül. A kernyelt hasba rugom. Jön az másik kernyel, eszt ormányon siritem. Mán most két féle eset foroghat fenn, tudni illik, vaj van több kernyel, vaj nincs. Ha vagyon, ezek mind rejám jönnek s az végén es, sok lud disz-nyót győz s ingem szépen levetkőztetnek, vaj nincs több kernyel s akkoron kalapomot az fülemre esapom és menyek, de mán az téns rendőrség mindenképpen beléje szól az dologba, mivelhogy az renderek a végire mindennek meg szoktak érkezni. Az egész társaság felkerül az kapitány elébe, ki persze, hogy erőst okos ember s úgy üsmeri az törvénykönyüt, mint én az kaputom zsebit. Az koresomáros felmutattya az téns Curija itélettyit, mej szerint neki jussa vót azjén kaputomot a hátomról lehuzni. Magának igazja vagyon — mondgya az kapitány. Erre esztán én es elmondom, hogy nekem es jussom vóca az magam kaputtyát megvédeni, ha asztot valaki erőszakval leakarja a hátomról rántani. Magának es igazja vagyon, — mondgya az kapitány. Az igaz, hogy egy kiesid botrány történt, de minek utánna az a legeslegfelsőbb törvényszék itélettye és az törvény rendelkezése szerint követtetőddt el, senkit sem lehessen büntetni. Mehetnek isten. hirivel!

Mán most vonnyuk eszve, hogy ennek a törvényes eszve különbözésnek mi lett az következménye. Hát az, hogy az koesomáros kapott egy pofot, egyik kernyel egy rugást, a másik kernyel nyaklevest s én fizecseség nélkül egy jó interteneciához juttam. Eből csak az a tanulság, hogy az én kalapomot s egyetmásomot az végrehajtó elveheti, de az koesomáros nem s ama böcs itéletnek nincs több haszna, mint az liba lebzselésnek, melyben tudvalevőleg semmi jószágos eselekedet ninesen.

Kárbahágó, 1900. július 30.

Marattam

tiszteletvel és becsületvel:

Jámbor Estány,

egyházi és harangkezelő.

Ujdonságok.

— Időjárásunk. Az a példátlan hőség, mely ugyszólva az egész nyáron uralkodott, csak nem akar engedni. Hetek mulnak el a nélkül, hogy az erősen izzadó emberiség egy kevés hűs légáramlathoz jusson, hogy ez a tropikus állapot tetőzve legyen, még a rendes heti esők is kezdenek kimaradni, az örökös napsütés után kezdünk egy kis borulás után áhitozni, mely azonban nem igen mutatja magát, mert ha egy néhány óráig felhők mutatkoznak, s a jövő órában ismét porzsel a forró napsugár. De akár mily hőség uralkodik is, a nyár mégis csak közeledik a vége felé.

— Művészjárás. Minálunk mostanság minden nap hatalmas plakátok borítják a falakat, melyen majd egy országos híró színész, majd egy ezimbalom művész, majd meg egy átutazó zenekar hirdeti az ő világra szóló művészetét. Az a csekélyke közönség pedig, mely sem nem arat, sem nem fürdőzik, tudomásul veszi minden nap szenzációját, de szívesebben élvezi a nyári est bájait a szabadban, mintsem fedél alá menjen művészetben gyönyörködni. Ennél fogva a vendég művészet üres zsebbel s esalódott reménnyel mennek odább. Szükségesnek tartottuk ezt azért megírni, hogy a mostani nagy művész-jarást egy kissé eltereljük, megírva azoknak, a kiket illeti, hogy Kézdi-Vásárhelyt augusztus havában nines színházba járó publikum.

— Megkerült sikkasztó. Megemlékeztünk arról a nagy sikkasztásról mi is, melyet Vass Árpád Marosvásárhelyen a városi adóhivatal kárára elkövetett és azután megszökött. A rossz utra tévedt gavallér sokáig nem volt feltalálható, míg végre Nagy Váradon egy elegánsul öltözött öngyilkos férfi hullájában Vass Árpádra ismertek. A hátrahagyott holmiját az előjáróság a napokban küldötte meg a marosvásárhelyi rendőrségnek, hol a ruhákról és az ékszerekről minden kétséget kizárólag megállapíthaták a személyazonosságot. Így hát ebben az ügyben az utolsó jegyzőkönyvet vették fel s a vizsgálatot már a bűnös nélkül hamarosan be fogják fejezni. Érdekes különben, hogy Vass Árpád M.-Vásárhelyen a legnépszerűbb hivatalnok volt s miúgy ilyen a legelőkelőbb köröknek becézett alakja. Rendkívül rokonszenves, művelt fiatalember volt Vass Árpád, ki nek karakterében mindenki feltétlenül megbízott. Aztán sikkasztott, főbelötte magát és most a szépen indult karriert egy rendőrségi jegyzőkönyv befejezte.

— Medvekaland. Zágóban folyó hó 6-án éjjel két erdőőr szolgálatot teljesített a falu melletti tölgyerdőben. A mint a hold által alig megvilágított ösvényen haladtak, egyszerre egy sötét alak tűnt fel előttük, mely az utból félroállva, egy fa mellett huzta meg magát. Az örök biztosra vették, hogy fatolvajjal van dolguk s egyik gyors léptekkel közelített hozzá, megszólítván, hogy ki legyen és mit keres ott? Miután a kérdésére választ nem kapott, feléje nyult, hogy megfogja. Mekkora lehetett azonban meglepetése, mikor a megrémült fatolvaj helyett egy izmos maczkóval állott szemben, mely a gyilkos fegyverekkel nem törődve, nehéztelő morgással tűnt el a sűrűben. Az elámult erdőőrök csak nagy későre vették észre, hogy voltaképpen náluk fegyver is van, a mikkel esetleg löni is lehetett volna.

— Szégyen elől a halálba akart menekülni Málnás fürdőn Boér Ida szolgáló csak a véletlen mentette meg, hogy tervét nem hajthatta végre. Valami ingóságok jogtalan eltulajdonítása miatt a esendőrség kezébe került a szegény leány, hol töredelmesen be is vallotta tettét s gazdájának kérésére szabadon bocsátották. Csakhogy a többi szolgáló nem tudott olyan hamar napirendre térni az esemény felett és gunyolták, szidalmazták Boér Idát, ki az Olt folyó hűs habjai között keresett vigasztalást. Beleugrott a folyóba s már fuldoklott, mikor Fagyas András, ki véletlenül arra járt, kimentette az elkeseredett leányt. Az eszméletétre térített Boér Idát gondos ápolás alá vették s valószínűleg sikerül visszadni az életnek.

Eln. sz. 1243,
1900.

Árlejtési hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék hivatali helyiségeinek fűtésére az 1901-ik évben 227 köbméter, a kir. ügyészség hivatali és fogházhelyiségeinek fűtésére 104 köbméter, a kézdivásárhelyi kir. járásbírósi hivatali helyiségeinek fűtésére 57 köbméter, — a kovásznai kir. járásbírósi hivatali helyiségeinek 89. 50, — fogházhelyiség fűtésére 25. 40 köbméter, — a sepsiszentgyörgyi kir. járásbírósi hivatali helyiségének 126. 10, a fogházhelyiség fűtésére 50. 47 köbméter, — a nagyajtai kir. járásbírósi hivatali helyiségének 43, a fogház helyiség fűtésére 26, 92 köbméter tűzifa szállítása iránt ezen kir. törvényszék elnöki irodájában a folyó évi szeptember hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor nyilvános árlejtés tartatik.

Miről vállalkozók azon figyelmeztetéssel értesítenek, hogy

a) törvényszék, kézdivásárhelyi kir. járásbírósi és kir. ügyészség hivatali helyiségei, valamint a kir. ügyészség mellett levő fogház részére szükséges tűzifa együttes szállítás iránt külön,

b) a kovásznai, sepsiszentgyörgyi és nagyajtai járásbírósi hivatali és fogházhelyiségei részére szükséges mennyiség szállítása iránt járásbírósi külön-külön is tehető ajánlat.

Kötelesek vállalkozni kívánók azon esetben, ha a fennebb a), b) pontokban felsorolt összes helyiségek részére szükséges tűzifa mennyiség szállítását együttesen elvállalni óhajtják 267 korona bántpénz, ellenben csak az a) pont alatti helyiségekre vonatkozólag tett ajánlat esetében 140 korona — a kovásznai járásbírósi és fogház részére tett ajánlat esetében 41 korona, — a sepsiszentgyörgyi járásbírósi és fogház részére tett ajánlat esetében 62 korona és végül a nagyajtai járásbírósi és fogház részére tett ajánlat esetében 24 korona bántpénzt az árlejtés megkezdése előtt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Kellő bántpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak az árlejtés megkezdése előtt.

A feltételek ezen törvényszék elnöki irodájában, valamint az itteni kir. ügyészség, helybeli, kovásznai, sepsiszentgyörgyi és nagyajtai kir. járásbírósiaknál megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhelyt, 1900. aug. 3-án.
Gulya László,
(91. 1—3.) h. elnök.

Sz. 2136/900. tkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi. hatóság közli, hogy a Kisbirtokosok országos földhitelintézete végrehajtónak, ifj. Hoos Andrásné Barabás Irma végrehajtást szenvedett elleni 105 K. 04 fillér követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Márkosfalva község határán fekvő, a márkosfalvi 497. sz. tjkben 362/5., 806²/1., 950²/4., 950/6. hrsz. ingatlanokra az árverést 1400 koronában ezzel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi szeptember hó 3-ik napján d. o. 9 órakor Márkosfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰/o-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. XL. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kézdi-Vásárhely, 1900. évi június hó 2-án.
(88. 1—1.) Vajna,
kir. trvszéki bíró.

625—1900. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbírósi, 1900. évi

V. 279. számú végzése következtében Dr. Szaecsvai Gyula ügyvéd által képviselt Kovács Sándor javára, Ikafalvi Málnási János ellen 900 korona s jár erejéig 1900. évi május hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3000 koronára becsült következő ingóságok u. m.: gözkazán és esőplő szekrény, két szekér, két hámos ló hámokkal nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a k. vásárhelyi kir. járásbírósi 1900. évi V. 279. számú végzése folytán 900 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi május hó 7-ik napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltó-díj és eddig már megállapított költségek erejéig Ikafalván a község házánál leendő eszközölésére 1900. évi augusztus hó 25-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az írtott ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az előírt végrehajtandó ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatják azokra kiadott jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kézdivásárhely, 1900. évi aug. hó 4-ik napján.
(89. 1—1.) Kakutsi Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

556—1900. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbírósi 1900. évi V. 405. számú végzése következtében Dr. Szentiványi Árpád ügyvéd által képviselt Bürger Adolf javára, márkosfalvi Forró Albert ellen 291 K. 66 fillér s jár. erejéig 1899. évi október hó 13-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1170 koronára becsült következő ingóságok u. m.: szénaemű, egy bival, egy tehén, borjúk, sertések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kézdivásárhelyi királyi járásbírósi 1900. évi V. 405. számú végzése folytán 291 K. 66 fillér tőkekövetelés, ennek 1898.

november 3-tól 1899. szept. 11-ikéig 5%, 291 K. 66 fillérnek 1899. szept. 11-től 6%, továbbá 145 drb zsáknak használatáért 1898. november 3-tól átadásig számítandó hetenként 2 K. 90 fillér használati díj, az eddigi összes perköltség 254 K. kielégítésére Márkosfalván a helyszínen az árverés fogatosítottatik és annak eszközölésére 1900. augusztus hó 21-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az előírt végrehajtandó ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatják azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt K. Vásárhelyt, 1900. évi aug. hó 2-ik napján.
(90. 1—1.) Kakutsi Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

A

„SZÉKELYFÖLD“

politikai, közgazdasági,
társadalmi és szépirodalmi hirlap
Kézdi-Vásárhelyt.

Előfizetési ára:

Egész évre	10 K. — f.
Félévre	5 K. — f.
Negyedévre	2 K. 50 f.
Egyes szám ára	— K. 10 f.

Mindazon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjakkal hátrálékban vannak tisztelettel kérjük annak kegyenlítésére hogy a lap szétküldésében akadály ne forogjon fenn.

Előfizetések és hirdetések bármikor felvételnek; ugyancsak kívánatra mutatványszámokat ingyen küld a

„SZÉKELYFÖLD“ kiadóhivatala
Kézdi-Vásárhelyt.

THIERRY A. mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált)
az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható **zöld**, a törvényszéknél bejegyzett „papáca“-védjeggyel van ellátva. Földmulthatatlan szer minden **mell-, tüdő-, máj-, gyomorbetegség ellen stb. különlegesen ki-tűnően hat és sebet gyógyít.**

Egy próbátéve bérmentesen 1 korona 40 fillér. Széjjelküldés csak előzetes fizetés esetén.

Thierry A. centifoliakenőcse

(csodakenőcsnek nevezik)

utolérhetetlen szívó erejű és gyógyítóhatású. Operációkat a legtöbb esetben fölöslegessé teszi. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott osontszut, utabban pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyógyított meg. Antiszeptikus és gyógyítóhatású mindenféle seb gyógyításánál.

Próbátéve bérmentesen 1 kor. 80 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg. **Óvakodjanak utánzatoktól és kerüljék az értéktelen, úgynevezett házi kenőcsöket és más efféléket.**

Cím: A. Thierry, gyógyszerész és gyár a Védőangyalhoz, Prograda, Pragerhof felé, a Dóll vasút mentén.

Prospektus ingyen és bérmentve.

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat használatra készen a házban tartani. Az összes művelt államokban bejegyzett védjegyeimnek utánzatát a törvény tiltja.

Issigeo, Dordogne, Kopenhága, fabrikai iarma. Hilland, A. Bertoloni. Malmö, Sevrige, Apot. Lejonok.

Nantes, Pharmacie O. Fradet, Nápoly, Palermo. Paris, Pharmacie française, 1 & 2, Place de la République, Pharmacie Dupuy, 11, Rue des Francs Bourgeois.

Prága, Róma, Gerso, Agenzia del Politecnico.

Roubaix, Pharmacie F. Gervais. Sarajewo, Sneged. Temesvár.

Tríest, Valencia. Vienne, Zürich.

Csak ezzel a törvényszéknél bejegyzett védjeggyel valódi.

!!!Pártoljuk a hazai ipart!!!

IFJ. JANGSÓ MÓZES

ajánlja szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezéseit, u. m.: ruha- és étsszekrényeket, szalon- és ebédlő-asztalokat, ágyakat, mosdó- és éjjeli szekrényeket; továbbá magas, félmagas-hátú és heverő diványokat, lószőr- és afrikai matraczokat, fali-, és toalett tükröket, nád- és préselt ületű hajlitott székeket, ablak carnisokat, stb. stb.

!!!Olcsó árak!!!

H I R D E T É S E K

e lap kiadóhivatalában

olcsó áron felvétetnek.

Bélyeg díjat július 1-étől nem kell fizetni!